

1700.

1. Pessinus, Carolus Fraxus Ferdinandus: De collatione Consensuum
Germaniae ac Imperii in Germania.
2. Guntlerus, Iohannes Ernestus: Oratio juridica . . . publicis
transformationis Societatis.
3. Lobeck, Joh. Elias: De usibus fensarum Saxonicis.
4. Streit, Joannes Philippus: De jure non scripto seu
Consuetudine

1701.

1. Bleysseller, Iohann Andreas: De rebus societatis
2. Homburgius, Andreas: De literis bellerophonensibus. 2 Bände
3. Lilius, Melchior Ludolphus: De injuriis Vniuersitatis
suae etiam verlegli der Buchhändler
4. Lilius, Melchior Ludolphus: De usufructu Vniuersitatis
Brauch. Frucht. Nieß von Nutz Nießung.

5. Meigen, Elias Christoph: De eo, quod iustamentum circa
fiscalem maxime in processu inquisitionis

6. Meier, Joh. Henricus: De infamiae iustitia

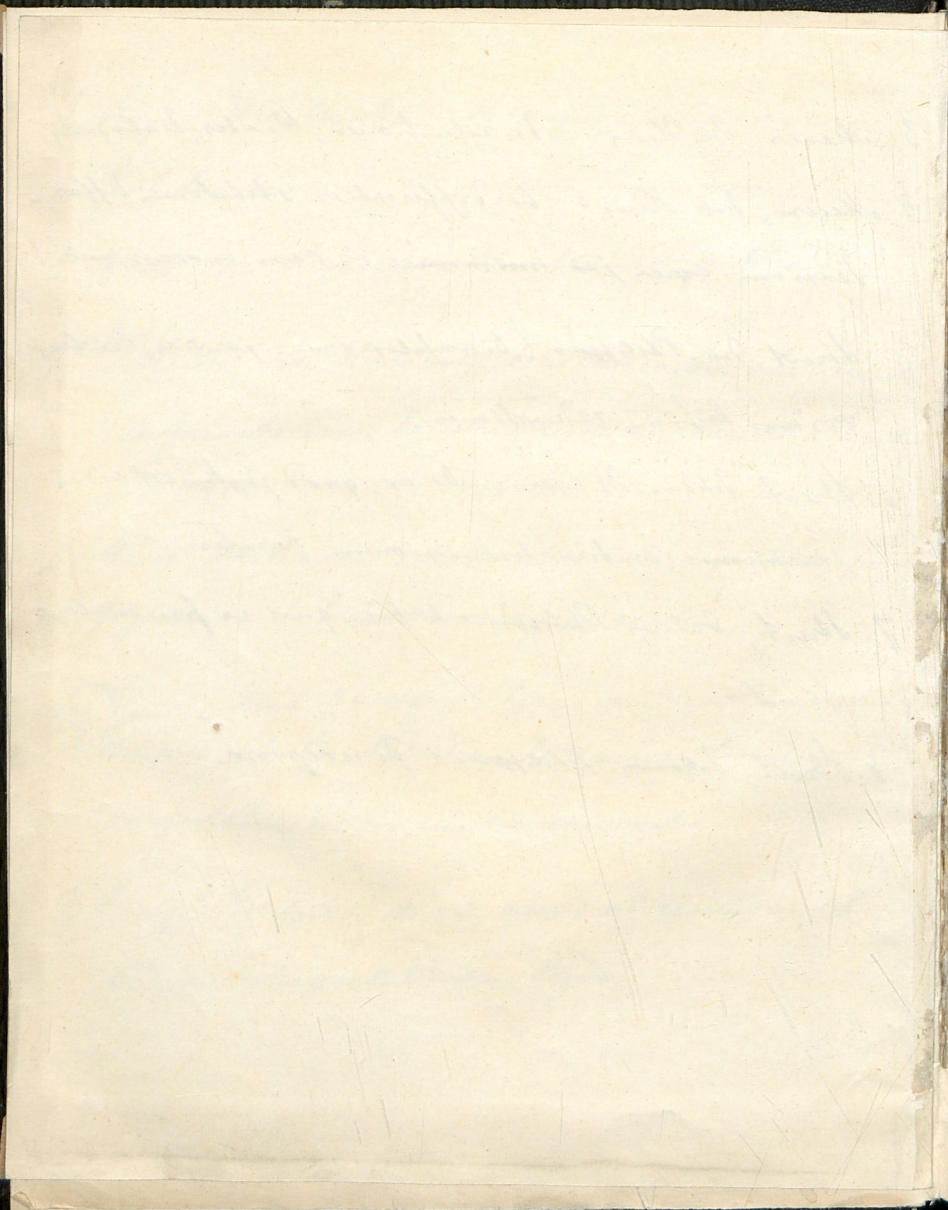
7. ¹⁷⁴² Meier, Joh. Henricus: Secretationibus seu literis
informatoriis. Von übrig Keitlicher Bericht. Schreiber
2 Bände. 1744, 1747 & 1746.

8. Meier, Joh. Henricus: De facultatibus in univ. iusticia, priori
legistorum testium $\pi\epsilon\rho\upsilon\sigma\delta\omicron\chi$, id est certis

¹⁷⁴² ¹⁷⁴² Gemannus, Johannes, Benedictus: Theses in univ. medicinae generales.
¹⁷⁴² Hoppell, Christianus Valentinus: De recursu ad Caesarem
majestatem vel ad comitia universalia

2. Lange, Gouffrid: De eo, quod observandum est
circa interpretationem legum.

3. Meier, Joh. Henr: De relictione, Wieder-Einlösung.
4. Meier, Joh. Henr: De differentiis statutorum diffus.
sensus circa eas communes in casu successione.
5. Streit, Joh. Philippus: Dialectica inq. juridica, critica
adversus h. l. in redemptiones.
6. Streit, Johann Philippus: De eo, quod iuramentum circa
exceptiones contra promissionem iuratum.
7. Streit, Johann Philippus: De his, quae in fraudem legis
fiunt.
8. Streit, Johannes Philippus: De receptis.

1701, 1
5
DISPUTATIO INAUGURALIS JURIDICA,
DE

P. 88
**VALIDO
SOCIETATIS
FIRMAMENTO,**

Quam
DEO FAVENTE

ET

INCLYTA ICTORUM FACULTATE
IN ANTIQVISSIMA ERFURTENSIVM
ACADEMIA CONSENTIENTE
IN AUDITORIO ICTORUM MAIORI
d. 10. Maji Ad. M. DCCI.

PRO

LICENTIA

*Supremos in UTROQUE JURE HONORES, INSIGNIA
ac PRIVILEGIA DOCTORALIA legi-
time acquirendi,*

Publicæ Eruditorum Disquisitioni
absque PRÆSIDE
submittit

JOHANN ANDREAS Gleytmüller.

ERFORDIÆ

Excudebat JOH. HENR. Grosch / Acad. Typogr.

VALLBO
SOCIETATIS
BRAMANTII
DEO LAUDIS

22
19
22

PRÆMIUM.

 Vamvis totam Juris uniuersi mate-
 riam in luculentissimam prudentissi-
 mus Imperator redegerit consonanti-
 am, arg. L. 1. §. 5. L. 2. §. 15. C. de Vet.
 Jur. enucl. nihilominus tamen vexatissima adhuc
 emergunt dubia, quæ non leuissimam decidendi cu-
 ram postulant. Minima namque circumstantia
 non tam jus, quàm ejus applicationem variat. Et
 cum horum non pauca, præprimis in contrabendis,
 sese exerant negotijs: hinc B. L. haut displicebit,
 quod impræsentiarum præsens thema ad eò firmitus
 contrabendam societatem elegerim; præsertim,
 quoniam præter Magnif. Dn. Strykium, cujus vesti-
 gia & ego secutus, pauciores de necessaria hacce
 materia practicas edidere observationes. Et sicuti
 mihi haut persuadere potero, ut omnia omnibus
 placuerint: Ita maximè ero contentus, si saltem,
 quoad nonnulla favorem B. L. obtinero. DEUM
 præterea sollicitè rogo, ut gratiâ suâ laboribus meis
 adesse,

A

*ad esse, & omnia in sanctissimi sui Nominis aeternam
gloriam benignissimè dirigere velit!*

B. C. D.

PARS GENERALIS.

TH. I.

Neges scire non est verba earum, sed vim ac potestatem tenere. *L. 17. ff. de LL.* Cum autem juri operam daturum ante omnia nosse oporteat, unde verborum nomina originem trahant, *L. 1. ff. de J. & J.* Jure meritoque vocabulorum explicationi aliqualem tribuere operam par erit. Quemadmodum verò summè necessaria tantum eorum explicatione contentus ero, ita philologica subtilitates subtilioribus philologiae amassijs relictas volo.

TH. II.

Hac in praesenti autem Dissertatione verborum tri- ga nostris sese sistit oculis. Hanc enim inscriptionem re- praesentat rubrica: *DE VALIDO SOCIETATIS FIRMA- MENTO. VALIDUM* à valere dictum esse, inter omnes constat. Tantum tamen adest, ut hoc vocabulum sani- tatem corporis, multò minus rei precium hic respiciat, ut potius eò in sensu acceptum velim, quò actus alicujus singularem denotat effectum, hinc efficaciam, vires & robor juris exprimit, ut si dicam: Si non valet jure Testa- menti, valeat Jure Codicillorum. Sic quoque sumitur in *L. 2. C. quæ sit long. consv.*

TH. III.

3. 30
TH. III.

A firmare FIRMAMENTUM descendere vix dubitatur, firmare verò, quod à firmus, a, um, originem trahat, turissimè assero. Notum autem est, quod sumatur vel pro universi hujus mundi fundamentò, quando dicitur firmamentum coeli & terræ &c. vel pro stabilitamento & robore, quæ acceptio & mihi jamjam ad palatum erit. Aliàs dicitur continens causæ, punctum litis decisorium. Græcis σφραγισ, hoc est, post quod nihil quæritur. *Calv. in Lexic. Jurid. hac voce.*

TH. IV.

Pergo nunc ad vocabulum SOCIETATIS, quod nonnulli à sequendo derivatum cupiunt, quoniam ordinem exprimit, quò plures uniuntur, unde secundus quasi sequendus, qui sequitur primum. Alij à secando comparatum autumant, quia socij quasi partes sunt, unum totum constituentes, hinc Societas quasi societas & sectio in partes. Inde quoque descendit sexus i. e. nota, quæ masculus & fœmina discernitur. *vid. Bechm. in orig. lat. lingv. voce Socius.* Alij denique à consortio deducere student, Cum autem hæ derivationes omnes potiùs allusiones, quàm veræ derivationes sint, rectiùs asseritur, quod à vocabulo Socius, quod primitivum est, genuinam suam originem trahat. *Richter. in Dissert. de contr. II. Tb. 2. lit. a.*

TH. V.

Sicuti verò homonymia est errorum genitrix: ita & hoc vocabulum ab homonymia venit liberandum. Cuilibet autem de facili colligere licebit, quod hoc non
A 2 intel-

intellectum velim in sensu politico, in quò vel societatem universalem, quæcum Republica unicuique nostrum est, *Cic. 1. Offic. 57.* vel particularem, nuptialem scilicet, patriam, dominicam &c. exprimit, communes enim hæc sunt, & ab instituto meo planè alienæ significationes. In jure sumitur Societas vel generaliter, quatenus denotat modo corpus seu Collegium, *L. 1. pr. §. 1. ff. quod cujusque univers. nom. L. 3. §. 4. ff. de B. P. L. 31. §. 1. ff. de Furt. L. 22. ff. de Fidej. & Mandat.* quibus qui præ sunt, Societatum Magistri appellantur, *L. 14. ff. de Pact. Meier. in Coll. Jur. Arg. Lib. 17., tit. 2. Tb. 2.* modò societatem vitæ, i. e. conjugalem seu matrimonium, *L. 1. ff. de Action. rer. a. mot. modò societatem latronum, L. 32. §. 4. ff. ad L. Jul. de adult.* modo societatem scelerum *L. 4. C. de quæst.* quæ duæ ultimæ acceptiones valde impropria & abusivæ sunt; vel specialiter. & ita rursus vel propriè vel impropriè, hoc modò, pro quavis rerum communione, hinc qui in communione vivunt, dicuntur Socij, §. 3. *Inst. de obl. quæ ex quasi contr. nasc.* Et hæc est vel non conventionalis, quæ re & casu constituitur, *vid. §. subseq. IIX.* in hanc enim partes non consentiunt, sed coincidunt, *L. 31. ff. pro Socio, L. 25. §. 16. ff. Famil. hercisc.* vel conventionalis, quæ per conventionem & verum consensum constituitur, *d. L. 31.* ita ut sit effectus Societatis *Lauterb. in Colleg. Theor. Pract. h. t. §. 1.* illò modò pro contractu verò, quò duo pluresve vel utrinque pecunias aut res, sive universas sive aliquas, vel ex unâ parte res, ex alterâ operas in commune conferunt, eâ lege, ut lucrum & damnum pro portionibus ipsorum conventionem constituendis inde proventurum, inter se commune habeant. *Locam. Disp. de caus. act. tb. 117. pr. Biccus in aur. Jur. Civ. Inst. Sect. 4. & 102.*
uti

titu accipitur in Institutis Tit. de Societate & in Digestis
pro Socio, quæ significatio etiam hujus loci est.

TH. VI.

Ad hujus vocabuli Synonymiam pertinet, quod ab
Ulpiano sublimioris indolis Jcto, aliàs vocetur Confor-
tium voluntarium, L. 52. §. 8. ff. pro Socio, nec non Socie-
tas voluntaria L. 63. §. 8. ff. eod. Germanicè salutarur Ge-
sellschafft / Gewerbs-Gesellschafft / & Socij Gewerbs
Leuthe / Gewerbs Verwandte. It. Maß Copen / Dn.
Seryk. in Cant. contr. Sect. 2. cap. 10. §. 1. Compagnie &c.
Hopp. in Comment. ad Inst. p. 740.

TH. VII.

Definitione nominalità pensitã consideranda nunc
venit Definitio realis. Diversimodè autem à diversis de-
finitur: ex omnibus tamen sequentem defendendam eligo
definitionem, quod scilicet Societas sit Contractus Juris
Gentium §. 2. in f. Inst. de J. N. G. & C. L. 7. pr. & §. 1. ff.
de Pact. verus, nominatus, d. L. 7. §. 1. de Pact. consensualis,
pr. Inst. de oblig. ex consens. L. 2. pr. & §. 1. ff. de O. & A.
L. 19. & Arg. L. 52. §. 8. L. 63. §. ult. L. 65. §. 3. ff. pro Soc.
L. 5. C. eod. §. 4. Inst. b. 2. L. 25. §. 16. in fin. ff. Famil. hercisf.
bonæ fidei, §. 28. Inst. de Act. L. 79. ff. pro Soc. quò duo
vel plures res in commercio existentes, L. 29. pr. L. 63. §.
f. ff. b. 2. & operas in negotiationem licitam, pr. Inst. eod.
L. 5. pr. L. 53. L. 57. ff. b. 1. L. 35. §. 2. de contrab. emtione
L. 2. §. 14. de tut. & rat. distr. L. 70. §. ult. ff. de fidej. &
mandat. ad commune lucrum & damnum §. 1. 2. & 3.
Inst. de Societ. L. 29. pr. L. 30. L. 67. pr. ff. eod. conferunt
Meier in Coll. Jurid. Arg. lib. 17. Tit. 2. §. 3. Bicc. in aur.

Jur. Civ. Inst. Sect. 4. tit. 102. vel brevius : Societas est contractus consensualis, quò duo vel plures res & operas sibi invicem communicant, ut lucrum inde proveniens æquis partibus dividatur,

TH. IIX.

Differentia itaque inter huncce contractum & communionem intercedit maxima, cum hæc etiam absque consensu & conventionem mutuâ constituatur, & tamen à nonnullis dividitur in CONVENTIONALEM & INCIDENTEM. *Habn. ad Wesenbec. h. t. num. 1.* seu in VOLUNTARIAM & NECESSARIAM, *Rittersb. ad pr. Inst. de Societ.* Incidentem & Necessariam nominant, cum præter intentionem in Socium *L. 25. §. 16. ff. Famil. hercisc. vel communionem* incidunt. *L. 31. ff. pro Soc.* Seu quando non voluntas sed res d. *L. 25. L. 46. ff. de O. & A.* vel etiam necessitas *L. 3. §. 10. L. 46. ff. de neg. gest. L. 6. §. 2. ff. comm. div.* Societatem constituit. Quod contingit vel casu vel factò nostrò vel tertij. Facto tertij accedit, si duobus una eademque res legata, aut eadem hereditas aut donatio obvenerit, *§. 3. Inst. de oblig. quæ ex quasi contr. d. L. 31. ff. pro Soc. L. 25. §. 16. ff. Famil. hercisc.* Factò nostrò si à pluribus una res simul emta absque societatis intendæ intentione *d. L. 31.* Si enim eò animò ad emtionem accesserint, Socij voluntarij erunt. *L. 2. pr. ff. comm. div. L. 52. pr. ff. pro Soc. Jason lib. 1. cons. 185. num. 7. seqq. Hilig. ad Donell. lib. 13. comm. 15. lit. g.* Et casu denique, si duorum materiæ fortuito confusæ *§. 27. Inst. de R. D. vel arbor in confinio posita ventò dejiciatur L. 83. ff. pro Soc. L. 19. pr. comm. div.* vel si in alieno fundo quis thesaurum casu invenerit, *§. 39. Inst. de R. D.* Conventionalem & Voluntariam

luntariam verò appellant, quæ ex conventionione partium formam accipit. At quoniam requisita genuinæ divisionis deficiunt, (omnis enim divisio ab essentia rei participare debet, contractus autem Societatis consensum ad sui perfectionem requirit,) illam ut anomalam seu irregularem merito rejicio; præprimis cum communio rectius effectus Societatis sit, quàm peculiaris speciei titulo insigniatur. Non enim sic colligere licet: Ubi est communio, ibi quoque Societas, licet communio sit, ubi est Societas, *l. 1. §. 1. L. 58. pr. ff. b. t. L. 13. §. ult. verbo: ergo si quis area &c. ff. de præscr. verbis. Lauterb. Coll. Theor. Præf. ad ff. b. t. §. 1.* Societas in super partium conventionione consistit. *L. 4. pr. L. 32. ff. b. t. communio verò etiam nullò contractu, ut jam demonstratum, habitò contingere potest, Meier. in Coll. Jurid. Arg. Lib. 17. Tit. 1. §. 2.*

TH. IX.

Magis idè in jure fundata & adæquatæ sequentes mihi placent divisiones, quando Societas ratione materiae I.) dividitur in PUBLICAM & PRIVATAM, illa de rebus publicis, v. g. de vectigalibus initur, quò & nonnulli rellatas volunt Societates Salinarum, Cretifodinarum, Metallorum *L. 3. C. b. t. L. 13. ff. pr. de Publican. L. 1. pr. ff. quodcujusque univers. nom.* & ita quoque aurifodinarum & argentifodinarum, *Arg. d. L. 1. pr. Meier. in Coll. Jurid. Arg. d. l. 4.* quia verò hæc hodie etiam in bonis privatorum sunt, privatis quoque societatibus certò respectu annumerari possunt; hæc de rebus privatorum contrahitur, *pr. Inst. b. t. L. 5. pr. L. 59. L. 63. §. 8 ff. eod. Wesenbecius in Parat. b. t. num. 3.*

TH. X.

Ultima autem hæc laudata species novas iterum suppeditat

peditat subdivisiones, est enim II.) vel generalis sive universalis, quæ ad certam partem non restringitur, vel specialis sive particularis, quæ unam saltem negotiationem, respicit *pr. Inst. de Societ. Lauterb. in Coll. Theor. pract. ad ff. b. t. §. 2.* Illa rursus dispescitur in Societatem in Specie omnium bonorum, *L. 1. §. ult. L. 3. §. 1. L. 52. §. 16. 17. L. 65. §. 3. ff. b. t. L. 4. C. eod.* Seu universorum bonorum, *L. 5. pr. ff. b. t. Universarum fortunarum L. 73. pr. §. 1. ff. b. t. Totorum bonorum pr. §. 4. Inst. eod. L. 68. pr. ff. b. t. Meier. d. l. eb. 4. & simpliciter bonorum, L. 7 ff. b. t. Bachov. ad Treul. Vol. 1. Disp. 27. ab. 8. lit. F. & G.*

TH. XI.

Sed ut ad rem ipsam accedam, omnium bonorum in specie seu *nat. i. g. x. x. x.* ac in sensu famoso universalem, *Dn. Stryk. in Caut. Contr. Sect. 2. c. 10. §. 3.* de omnibus omnino bonis coeunt, *L. 3. §. 1. ff. pro Soc.* Ita, ut omnia tam presentia quam futura comprehendat bona, quocunque modo titulo honesto, sive lucrativo sive oneroso quaesita, *L. 3. §. 1. L. 52. §. 17. L. 53. ff. eod.* Unde facile iudicium ferre licet, sub hac Societate etiam contineri legata, hereditates & donationes *L. 3. §. 1. L. 73. pr. ff. pro Soc.* nec non salaria, stipendia, occupata & inventa ab uno Socio, *Zæsius in Comm. ad ff. b. t. num. 10.* quod & ita procedit, quamvis alter Sociorum per se capere non possit. Sic Spurius non potest succedere ab intestato in hereditate paternâ, si tamen talem cum hærede Patris contraxit societatem, nihil obstabit, quo minus etiam sibi possit acquirere dictam hereditatem. *Mant. lib. 6. tit. 5.* Exceptio tamen faciendâ in Feudis, quia species alienationis est, quæ verò ad fructus sese non extendit, *arg. 2. Feud. §. 52. ff. Struv. in Synt. Jur. Civ. Exerc. 22. ab. 20* quoniam Vasallus
hos

hos plenissimè sibi acquirit; quoad ipsum verò Feudum ita adhuc limitandum esse puto; nisi Dominus Feudi directus & agnati consentiant, vel socij sint ipsi agnati, aut simultaneè investiti. Et hujus decisionis insuper etiam datur ampliatio, cum idem obtineat in Usufructu, quippe qui quidem quoad fructus, non verò quoad ipsum jus conferri potest in societatem *arg. L. 8. §. 2. ff. de peric. & commod. rei vend.*

TH XII.

Uti autem in hac universali societate omnia commoda, ita quoque omnia damna & impendia sunt communia, *L. 52. §. fin. ff. b. t. Struv. in Syn. Jur. Civil. Exerc. 22. tb. 27.* quia huic omnia quæsita cedunt, meritò & sumtus, quos honestas, æquitas & necessitas exigit, impuntantur. Et hoc ita verum, licet causam societatis non respiciant, ut sumtus curationis, nisi morbo gallico, ex malà conversatione contractò, decumbat, *d. L. 52. §. 4. & §. fin. L. 60. §. 1. L. 61. L. 73. pr. §. 1. ff. pro Soc. L. 39. §. 3. ff. Famil. hercist. Lauterb. c. 1. §. 3.* Nec huic asserto obstat inæqualitas, si v. g. unus filiam elocaverit, vel sumptus studiorum in filium impenderit, alter verò planè nullos habeat liberos, *arg. L. 81. verb. nam si commune & c. ff. pro Soc.* Sibi enim alter imputare debet, quod sciens & volens talem inierit societatem, vel in eà ulterius perstiterit, nam uti in hac non consideratur, an occasione unius plus lucri, v. g. per hæreditatem, donationem alteri obvenit, sic etiam æquum, ut non attendatur, an respectu unius plus erogatum fuerit, Spes namque incerta, incertusque eventus, quibus sese committunt in ineunda hâc societate, circa lucrum & damnum omnibus communis est.

B

TH. XIII.

TH. XIII.

Specialiter omnium bonorum societate consideratâ, Societas simpliciter bonorum spectanda venit; dicitur autem alias indefinita. *Dr. Stryk. in Caut. Sect. 2. c. 10. § 3.* & contrahitur nullâ omnino factâ rerum seu omnium bonorum mentione, L. 7. ff. b. t. Saltemque comprehendite ea, quæ ex quæstu, negotiatione & operâ Sociorum, puta titulò onerosò, proveniunt, L. 7. § seqq. ff. eod. Hinc excluduntur ab hac donationes, legata, hæreditates, L. 9. seqq. ff. b. t. & omnia, quæ titulò lucrativò Socio acquiruntur, quamvis intuitu Societatis factum, si nimirum quis propter Societatem donationem acceperit, vel hæres sit institutus, L. 60. §. 1. ff. pro Soc.

TH. XIV.

Quemadmodum verò universalis Societas, vel de omnibus omnino bonis, vel de ijs tantum, quæ titulò saltem onerosò acquiruntur, contrahitur: ita particularis, seu non omnium bonorum Societas, respicit vel certam aliquam universitatem, quæ etiam certò respectu universalis dicitur, qualis est, quando hæredes post aditam hæreditatem inter se conveniunt, ut illam indivisam ad æquale lucrum & damnum retineant, L. 39. §. 3. ff. Famil. heredit. ubi ejusmodi Societas universorum bonorum Societati opponitur. Quicquid enim aliunde acquirunt, sibi acquirunt, L. 52. ff. pro Soc. vel spectat rem aliquam particularem, sive certam tantum negotiationem. *Molin. Disp. 402. Bachov. ad Treutl. Diss. 27. §. 8. l. F. G. Brunnem. ad L. 2. ff. pro Soc.* Unde est Societas ad emendum L. 52. §. 11. L. 69. ff. eod. ad emendas merces d. L. 52. §. 15. ad fundum emendum, L. 52. pr. ad rem conducendam, L. 65. §. 2. ff. b. t. § c.

TH, XV,

153711. 20
TH. XV.

Non tñ. 'prolixitatis studiò hasce species adductas esse quisquàm judicabit, si paulò accuratiùs mecum earù differentiam, quæ maximè in Effectu constituitur, pensitabit. In specialiter enim omnium bonorum Societate per fictionem juris post initum statim contractum res omnes præsentés, quæ scilicet Socij eò tempore, quò contrahunt Societatem sine verà traditione, quæ tamen intervenisse fingitur L. 2. ff. pro Soc. pro partibus indivisis communicantur, L. 1. §. 1. ff. eod. Ne huic asserto verè repugnare valeat Lex 20. C. de Pact. ubi dicitur, quod traditionibus, non verò nudis pactis rerum dominia transferantur, quia ipsæ res pro partibus indivisis communicantur, Societatem enim contrahens non in totum desinit esse Dominus. Non idem tamen dicendum de nominibus, quæ non nisi per cessionem communia fiunt, L. 3. pr. ff. pro Soc. quoniam specialis ac personalis obligatio hic inter creditorem & debitorem occurrit: Socius igitur contra Socij debitorem actione personali antequam cessa, experiri haut valet, quia personalis actio adversus tertium non extenditur, L. 25. ff. de O. & A. Habn. ad Wesenbec. b. t. num. 12. secus est in Judicijs realibus, quæ ex jure in re consequutus est, & proinde absque cessione instituere valet, Lauterb. d. L. §. 14. Aliud quoque obtinet in postea acquisitis, quæ alter alteri actione pro Socio communicare tenetur, L. 74. ff. b. t. In simpliciter bonorum & particulari Societate ob rationis diversitatem absque reali collatione bona non conferuntur, arg. L. 1. §. 1. L. 8. §. 1. ff. eod. Hopp. in Comment. ad Instit. pag. 740. Communicantur autem in hac interdum res principales tantum quoad fructus, usum, pretium vel lucrum percipiendum, L. 7. L. 44. L. 52. §. 2. ff. pro Soc.

Franzk. b. t. num. 45. sæpius enim accidit, ut res nostras cum aliquò non communicemus, sed tantùm earum utilitatem, quæstus & redditus, *L. 58. pr. ff. eod.* interdum etiam quoad proprietatem Socijs communes fiunt, ut scilicet pro partibus indivisis ipsum sit commune Dominium, *Lauterb. b. t. §. 15.* Hinc Societas iterum alia est, quæ consistit in sorte, alia, quæ in interusurio, illa proprietatem includit, & semper occurrit in specialiter omnium bonorum; hæc tantùm fructus & lucrum concernit, & in simpliciter bonorum vel in particulari Societate obvenit, *Brunem. ad L. 1. C. b. t. num. 2. Idem ad L. 1. ff. eod. num. 12. 14.* Alias divisiones, v. g. de Societate mensæ, quæ plures de unâ mensâ communiter vivunt, alia verò bona absque communione possident. *vid. apud Klock. Vol. 2. conf. 70. num. 88. Brunem. ad L. 1. § 2. ff. b. t. num. 4. § 5.* De pacatâ & bellicâ *conf. Stryk. in caut. contr. sect. 2. c. 10. § 1. It. de Leonina Societate vid. Struv. Exerc. 17. sb. 31. § c.*

TH. XVI.

Ex jam dictis nunc luce meridianâ clarius apparet, quod forma hujus contractus in solò consensu mutuo de re vel operâ, ab utraque parte, *L. 5. §. 1. L. 29. ff. pro Soc.* lucri & quæstus gratiâ conferenda consistat, *L. 32. ff. eod.* Quibus ita positis habetur contractus Societatis, si unum deficit, talis non est, propterea si ab unâ parte tantùm res & fructus communicantur, ab altera verò neque res, neque operæ in commune conferuntur, non erit Societatis contractus, sed donatio, cujus vetò causâ rectè non contrahitur Societas *L. 5. §. fin. ff. pro Soc. L. 32. §. 24. ff. de donat. inter vir. & uxor. Lauterb. in Coll. Theor. pract. ad ff. b. t. §. 12.* Idem est, si duo consentiunt, ut res ad certum tempus

pus

pus quidem sit communis, non autem lucri, sed alia ex ratione id fiat, Societas non censetur contracta, *Mud. ad L. 31. n. 5. ff. b. t. Lauterb. l. c. §. 13.*

TH. XVII.

Quod consensu contrahatur Societas, dictum est, videndum nunc, quomodo hic declarandus. Et puto, quod non solum verbis expressis, *L. 4. ff. b. t.* sed etiam factò, scilicet rerum collatione, intentione Societatem ineundi, *L. 44. ff. eod. L. 12. §. 1. ff. de præscr. verb. Struv. Exerc. 22. tb. 22.* declarari possit. In dubio verò, quia facti est, ea non præsumitur, sed probanda venit, *Carpz. lib. V. Resp. 20. num. 8.* Colligitur tamen inde tacitus consensus, si libri rationum communi nomine inscripti & intitulati, *Carpz. d. l. num. 20. Du. Stryk. in caut. contract. sect. 2. c. 10. §. 2.* Si duo negotientur, & lucra reciproce communicentur, si unum signum commune omnibus adponatur ballis, si unum insitorem communi nomine destinaverint, &c. *Lauterb. c. l. §. 15.* facta enim plus ponderis habere dicuntur ad consensum declarandum, quam verba, *L. 48. §. 3. de edil. edict.*

TH. XVIII.

Positâ causâ ponitur effectus: progredior itaque ad Societatis contracta Effectum, ex cujus explicatione etiam de naturâ finis constabit. Hic verò est vel primus vel ortus seu secundus; ille consistit partim in mutuâ obligatione, ad id, quod ex naturâ contractus sibi invicem debentur, partim etiam in ipsâ rerum communione, ex quibus hic, seu ortus descendit effectus, qui nihil aliud est, quam actio pro Socio mutua, ex utraque parte directa, per quam principaliter ab initio uterque obligatur. *§. 2. Inst. de pœn.*

semere litig. Estque hæc actio personalis, bonæ fidei, §. 28. *Inst. de act.* quæ competit Socijs adversus Socios ad id quod sibi invicem Societatis nomine præstare tenentur, consequendum. Sicuti autem hæc actio est rei persecutoria, §. 17. *Inst. de Act.* ita competit non solum Socijs contra Socios, verum etiam hæredibus contra Sociorum hæredes, L. 35. *L. 3. §. 8. ff. pro Soc.* daturque insuper non modo ad constituendam Societatem, & ad quid sibi invicem vel ex naturâ contractus vel conventionem sunt obligati, L. 73. *Et 74. ff. eod.* Sed etiam ad eam dissolvendam, L. 14. *Et seqq. L. 65. pr. ff. L. 5. C. pro Soc.* dividendasque res in Societate communes. Nec huic meo asserto contraria est *Lex 1. ff. Comm. div.* in qua vocabulum MAGIS comparative explicandum, unius enim positio non est alterius exclusio. Si namque datur ad dissolutionem Societatis *dict.* Text. datur etiam ad divisionem, quippe quæ consequens dissolutionis est, ita, ut huic minimè obstet, quod actio pro Socio sit de rebus in commune conferendis, L. 52. §. 8. L. 74. *ff. pro Soc.* Attendenda enim hic fundata distinctio, an agatur ad constituendam, an verò ad dissolvendam Societatem. Dicis: ita actio communi dividundo foret frustranea & non necessaria. *Re.* id est, quod negatur, quoniam etiam dantur res ex aliâ causâ citra Societatem communes §. 2. *Inst. de oblig. que ex quasi contr.* L. 2. *ff. pro Soc.* Deinde non infrequens in iure est, quod etiam duæ actiones in una eademque re concurrant, L. 38. §. 1. *ff. eod.* §. 2. *Inst. de Legat.* Excipis: petitio divisionis est species vindicationis. *Re.* non petitur hic divisio iure dominii, sed ex obligatione, quæ oritur ex Societatis communione. Regeris: actio pro Socio non admittit adjudicationem, L. 43. *ff. pro Soc.* sine qua nulla esse potest divisio. *Re. prin.*

Et principaliter concedo, non verò minus principaliter; Deinde distingv. an prius actum sit communi dividundo actione, ex quâ jamjam facta adjudicatio, an verò non. Priori modò allegata Lex intelligenda, non posteriori modò. *Magnif. Dn. Schwendend. ad Eckold. lib. X. t. 3. S. 3.*

TH. XIX.

Nulla Societatis in æternum coitio est, L. 70. ff. b. t. consideratis igitur modis illam constituendi; rectè quoque de modis eandem resolvendi aliquid dicendum erit. Accidit verò dissolutio vel ex personis, vel re, vel ex voluntate vel actione. *Brunnem. ad L. 63. ff. pro Soc. num. 9.* ideoque sive homines, sive res interierint, sive voluntas, sive actio mutata sit, distrahitur Societas, L. 63. §. 10. ff. eod. *Wesembec. ad ff. b. t. num. 11.* Ratione personarum solvitur morte Sociorum, naturali scilicet vel civili, hoc est, maximâ & mediâ capitis deminutione L. 4. §. 1. L. 63. §. fin. ff. pro Soc. Secus est in minimâ, ut arrogatione & emancipatione, arrogatus enim & emancipatus similiter Socij manent, arrogator verò non fit Socius L. 58. §. 2. L. 65. §. 11. inf. ff. b. t. Sic mortuò unò Socio nec continuatur inter cæteros, §. 5. *Inst. L. 65. §. 9. ff. eod. Dn. Stryk. c. l. sect. 2. c. 10. §. 8.* Res enim in eo statu, in quò convenire, non ampliùs est; nec ad successores, partim ob hæredis favorem, ne quis inivus in communione detineatur, partim ob Sociorum jus quasitum, quia personæ industriam elegerunt, §. 5. *Inst. de Societ.* devolvitur. Exceptio tamen est in vectigalium Societate, L. 59. ff. eod. quia hæredes jam in locationis, conductionis contractu cum Fisco inito comprehensi censentur, *Pagenst. ad Lauferb. manip. 1. pag. 191.* Ratione rerum autem fit dissolutio, si vel negotium propter quod inita, finitum, §. 6. *Inst.*

Inst. de Societ. L. 65. §. 10. ff. eod. vel si res ipsa in Societatem venientes perierint, sublatò enim principali, tollitur accessorium, non entis nulla dantur prædicata. Et hoc non solum in particulari, sed & universali Societate verum esse puto, sive casu sive per publicationem *L. 63. §. ult. ff. pro Soc.* vel cessionem bonorum contigerit, *L. 65. §. 1. ff. eod. Strav. in Syn. Jur. Civ. 22. th. 40.* Id quod & verum, si res humano eximantur commercio *Manr. L. VI. t. 25. num. 1. seqq.* quoniam tunc extra patrimonium constituuntur. Deinde expirat Societas ex voluntate Sociorum, hoc est, dissensu, eadem enim sunt principia resolutionis ac constitutionis. Declaratur autem hic dissensus vel expressè vel tacitè, quippe quod per separatam fieri solet negotiationem, *L. 64. ff. pro Soc.* Tantum tamen abest, ut hoc solum procedere, si omnes dissentiant Socij, asseram, ut potius unius etiam dissensum sufficere existimem, *L. 65. §. 3. ff. b. t.* Nemo namque invitus in Societate permanere cogitur, *L. f. C. comm. div. Hopp. in comm. ad Inst. pag. 744.* Tandem distrahitur etiam actione pro Socio *d. L. 65. pr.* quã agitur ad eandem dissolvendam, quia causa Societatis vel Sociorum morte vel rerum mutatione, vel contrariã voluntate mutata est, *Meier. in Colleg. Jurid. Arg. b. t. th. 14. seqq.* hinc horum unò accidente Socij hoc iudicio experiri possunt, & ad dissolutionem & rerum communium æqualem divisionem. Et quamvis quoad hanc plurimi dissentiant, inter quos etiam est *Lauterb. in Coll. Theor. Pract. ad ff. b. t. §. 25.* Nihilominus tamen ad eorum dubia in §. præced. sufficienter responsum fuisse existimo.

PARS SPECIALIS.

TH. I.

Pacta dant normam contractibus. Et quamvis communis Doctorum sententia in eo consistat, quod nullò omninò pacto ita corroborari possit Societas, ut Socij inter se detineantur inviti permanere in illà, *L. f. C. comm. div. L. 14. § 70. ff. pro Soc.* communionem enim matrem esse multarum discordiarum *L. 77. §. 20. de Leg. 2.* quin inò in Societate semper novas emergere obligationes, & sic res semper videri integra, ut hinc non tam obligationi contractæ, quàm contrahendæ, renunciatur, asserunt, *Mev. P. II. decis. 192. § ex eo Hopp. ad Inst. pag. 744.* nihilominus tamen eorum partes, qui in contrariam abeunt sententiam, defendendas mihi sumo, & firmiter statuo, impossibile haut esse, ut Societas aliqua ita firmiter contrahi possit, ne Socius invitò alterò ex Societate impuà discadat. Infirma autem hæc mea assertio non videtur, partim quia omnia pacta animò deliberatò inita firmissimam hodie producunt obligationem; per pacta enim omnia in contractibus, quæ eorum substantiam non mutant, mutari possunt, *L. 23. L. 27. ff. de R. I.* partim, quod quilibet ad quodlibet per hæc sese obligare potest, volenti enim nunquam aliqua inferitur injuria.

TH. II.

Uti aliàs proverbium & sæpe ververbium: quot capita, tot sensus: sic quoque in decidenda vexatissimà hac Quæstione: quomodo Pactum hoc validè adjici possit? idem obtinet. Nonnulli enim eam fovent opinionem,

C

quod

quod pacto aliquo simplici quis sese adstringere valeat, ut ipsi intra tempora conventa ex Societate abire liberum non sit, *e.g.* Daß auch keinen von der Societät/es sey auf was Weise es immer wolle / binnen der gesetzten Zeit aus der Compagnie zutreten frey stehen solle / wie sie dann hiemit sich ausdrücklich / solche die beliebten 10. Jahr (Zeit Lebens) auszuhalten verbindlich machen. Qualem verò hocce pactum effectum atque efficaciam sortiatur, colligere licebit ex sequentibus. Duplicem enim hæc conventio habet significationem, cum hujus significatio partim sit, ne renunciatur fraudulenter & intempestivè; Fit verò fraudulenta renunciatio, quando cæterorum jam interest, Societatem non dissolvi, *Meb. P. II. decis. 192. num. 6.* intempestivè autem facta censetur, si ante tempus placidum ea contingit, *L. 65. §. 5. ff. pro Soc.* hinc in poenam renunciantis liberat quidem Socium, non verò renunciantem, qui Socio omne lucrum nihilominus communicare tenetur, *§. 4. Inst. L. 65. §. 3. ff. pro Soc.* Et sic superfluum est, nihilque operatur, quia est de natura Societatis, *L. 14. ff. eod. Brunnem. ad h. L. §. ad L. S. C. b. 1. num. 4.* naturalia enim semper & tacitè inesse præsumuntur; partim verò, ne tempestivè & bonâ fide discedatur, quamvis justa adhuc renunciandi ratio, & hoc modò hoc pactum non efficit, quo minùs unus Sociorum alterò invitò ex Societate abire queat, tacitam namque semper habet conditionem, nisi justa & legitima discedendi causa adsit, quoniam aliàs alter alterum vexandi occasionem arripere posset, *Petr. Barbos. in L. si filius familias 26, §. f. num. 36. ff. solut. matr.* Porrò ex LL. ipsis permissum legitur, quod etiam ante tempus conventum renunciari possit Societati, si nimirum Socius sit rixosus, aut damnosus,

fus, aut diu abfuturus, vel promissis non stet, vel quod eà re frui non liceat, L. 14. ff. pro Soc. Mant. L. VI. r. 23. Valasc. cons. 158. Gutierrez. de Juram. confir. P. 1. c. 58. num. 8. Molin. D. ff. 414. num. 14. segg. Brunnem. ad L. 5. C. h. t. num. 4. & L. 14. ff. eod. num. 1. 2.

TH. III.

Alij firmisimum Societatis vinculum esse statuunt, si validissimò juramenti firmamentò corroboretur contractus. Sine dubiò verum intellectum volunt juramentum, unde effectum vix haberet, si assereretur per verba Juramenti loco, oder an Eydes statt / nec non sese referendo ad verba æternæ veritatis, bey den Worten der ewigen Wahrheit / hæc enim veri juramenti vim non habent in judicijs, sed hæc: Ita me DEUS adjuvet, oder: so wahr mir GOTT helffe. Quæ etiam sufficient, quamvis non additum sit: juro, ich Schwere / Stryk. in caut. contr. sect. 1. c. 5. §. 18. putant enim, quod, sicuti renunciations, quæ aliàs in puncto juris subsistere non possunt, juramenti tamen robore confirmantur: ita quoque in Societate quilibet favori suo renunciare posset, & maxime si ad hoc juramenti vinculum accederet. Sic Minor juramentò contractum confirmans non restituitur in integrum, avtb. Sacramenta puberum, C. si adversus vendit. validè enim huic beneficio per hoc renunciare potest, nam Sacramentum ex Minore facit Majorem. Item Filiusfamilias, quamvis aliàs Scto Macedoniano renunciare haut valeat, arg. L. 7. §. 14. ff. ad S. C. cum Maeced. L. 38. ff. de Paed. Juramentum tamen si accedat, hoc beneficiò non gaudebit, Carpz. decis. 286. num. 8. Porrò etiam foeminæ, licet contrahenti adjungatur Curator, ob sexus fragilitatem, quando verò jurejurando firmatur contractus,

Actus, nihil obstat, quò minus firmiter obligetur etiam absque Curatore, *Stryk. l. c. Sect. 2. c. 2. §. 30.* Act juramentum per se non est obligatorium, quia non vinculum principale sed accessorium est, hinc actum, cui adjicitur, sequitur. Actus autem hic, ut quis invitatus teneatur permanere in Societate, illicitus est, iniquum enim, si occasione Societatis quis in continuis litibus vivere deberet, *Brunnem. ad L. 50. ff. pro Soc. & cum illo Dn. Stryk. in caut. Sect. 2. c. 10. §. 8.* Occasionem in super præbet ad delinquendum, quam de facili Socius ad alterum vexandum arripere possit, quod autem ad delinquendum invitat, absque controversia turpe est, *L. 27. §. 3. & 4. ff. de Pact.* Deinde juramentum peccati nutrimentum esse non debet, quod esset, si lis durante Societate sopiri non possit, *Brunnem. ad L. 3. C. b. 1. num. 3.* Accedit & hoc, quod renunciatio ad non cogitata sese non extendat, quamvis sit jurata, *Dalner. de renunci. c. 2. num. 18. Dn. Stryk. c. 1. Sect. 1. c. 5. §. 14.* Socij enim in perpetuis litibus vivere velle, non præsumuntur, quando contrahunt, tacita itaque semper inest conditio, rebus sic stantibus, *L. 38. ff. de Solut. & liber. hoc est, si Societas eò in statu permaneat, in quo contrahitur.*

TH. IV.

Vidimus ita, quod neque pactum simplex, neque accessorium juramentum aliquid efficiat ad corroborandum Societatis contractum; nullum propterea superest juris remedium, ad eò diutius Societatis contractum continuandum, quam si pœna aliqua contractui adjiciatur, in illum scilicet statuenda, qui causam dissolutionis dederit, *Hætor Felic. de Societ. c. 20 num. 2. seqq.*

Oderunt peccare mali formidine pœna:

Unde

Unde si perversa hominum malitia ad concordiam excolendam amore virtutis adigi non potest, poenâ aliqua opus erit, quâ coërceatur prava eorum malitia. Ne verò vis fiat innocenti, prævia aliqualis causæ cognitio sibi locum vindicabit, quippe quæ vel arbitrio proborum viro- rum in arte mercatoriâ bene versatorum, vel iudicio prudentum, ut relinquatur, necesse est, *Stryk. in caut. sect. 2. c. 10. §. 9.* Sequens propterea cutela in ineundo Societatis contractu non exiguam dabit utilitatem, si conveniatur: Und damit auch die Societät desto beständiger sey / so haben allerseits Contrahenten beliebet / daß solche Zeit ihres Lebens [die beliebten 10. Jahr] unter ihnen feste bestehen möchte / und keinem aus was Ursachen es sey / daraus zutreten soll frey gelassen werden; Da sich aber wieder Vermuthen einiges Mißverständniß entweder wegen der Handlung / oder anderer Ursachen halber unter ihnen finden solte / wollen sie dennoch deswegen ihre Compagnie nicht trennen / sondern einen Arbitrum sothane Streitigkeit unter ihnen abzuthun erkiesen / da aber auch hierdurch der Sache noch nicht solte können abgeholfen werden / so wollen sie solche entweder zweyer verständigen Kauff- Leuthe unparthetischen Ausspruch / oder rechtlichen Erkänntiß überlassen / welcher nun alsdenn dieser Uneinigkeits Ursache gefunden wird / soll dem andern in 1000. Rthlr. Straffe verfallen seyn / und hierauf die Societät sich erstlich zerschlagen. Non dubium est itaque, quin ita satis sibi prospexerint Socij, cum poena statuta, quæ interesse loco esse potest, non solum à Socio importuno, sed etiam ejus hæredibus exigipossit, quoniam conventionalis est, & ex conventionem

partium oritur, L. 47. ff. de Act. emt. vendit. §. f. Inst. de verb. oblig. Debetur enim ex contractu, illud autem, quod ex hoc debetur, etiam hæredes contrahentium firmiter obligat, Dn. Stryk. in annos. ad Lauterb. p. 942.

TH. V.

Ex jam dictis ulterius exurgit Quæstio: si ita Socij con-
venerunt, ut exurgente aliqua controversiâ Titij & Sem-
pronij arbitrium interponendum sit, Titius & Sempronius
autem arbitrium vel nollent vel non possent suscipere,
Quæritur: An hoc casu ad boni Viri recurrentiū arbitrium?
Negativa defendenda quidem videtur ex L. 75. ff. pro Soc. At
cum hæc lex de eò saltem casu, ubi actum, ut solus Titius
arbitrium interponat, intelligenda, Menoch. conf. 93. n.
41. seqq. Deinde potius de arbitrio circa substantialia
contractus Societatis interponendo loquatur; nostrum
verò pactum §. præced. explicatum accidentalia saltem So-
cietatis concernat, his enim ex accidenti & præter contra-
hentium intentionem accidit, non video, cur non defi-
ciente Titio & Sempronio arbitrium boni Viri eligendum
sit, L. 43. ff. de verbor. oblig. Brunner. ad L. 75. ff. pro Soc.
nam ubi eadem est ratio, ibi eadem obtinet juris dispo-
sitiō.

TH. VI.

Validum hisce Societatis firmamentum inter ipsos So-
cios nunc pensitavimus, restat igitur quoque consideran-
dum, quibus modis ea ita contrahi possit, ut ad hæredes
ejus obligatio transeat. Et quamvis ferè ex omnibus om-
nino Contractibus hæredes contrahentium etiam obli-
gentur, nihilominus tamen peculiare quid partim ob hæ-
redum,

redum, partim ob Sociorum favorem obtinet in Societate. *vid. Part. gen. §. XIX.* Hisce autem non inficias eo, quod quidem non solum pacto aliquò fieri possit, ut inter reliquos post mortem unius Socij continuetur Societas, & omnia Societatis emolumenta ratione negotiorum gestorum in hæredes devolvantur, *L. 63. §. 8. ff. pro Soc.* verum etiam, quod ipsi hæredes bonam fidem præstare, & inchoata ratione particularium negotiorum occasione Societatis obvenerunt à defuncto, perficere debeant, *L. 40. ff. eod.* nec non quod omnis obligatio & actio in illos transeat, *L. 65. §. 9. ff. b. t. Struv. Exerc. 22. §. 41. Lauterb. in Coll. Theor. pract. ad ff. b. t. §. 30.* Hæres enim succedit in omne jus, quod defunctus habuit, ergò & factum illius præstare tenetur; hoc tamen verum, quod nec ab initio pacisci liceat, ut hæredes in Societate succedant, *L. 35. L. 59. pr. L. 65. §. 9. ff. pro Soc. L. 6. §. 6. de his qui notant. infam.* quia hæredis persona incerta, cum incerta autem persona Societas persistere hæret potest, quoniam fides ac specialis diligentia approbata præsumitur, deinde etiam nemini invito obruditor Societas, *L. 65. §. 11. ff. pro Soc.* Contractus enim consensualis est, & adhuc omnium contrahentium verus desideratur consensus, quia alias de facili litis materiam præbere posset, *Meier. in Coll. Jurid. Argenti. L. XVII. t. 2. §. 6. n. 9. 10.*

TH. VII.

Uti verò præcedens pactum ne jurejurando quidem poterat corroborari: ita nec in hoc alium effectum producere valebit. Afferunt tamen nonnulli, quod per sacramenti confirmationem pactio de hæredibus omninò substituit, validumque sit Societatis firmamentum, quoniam

ut

ut in hæredibus continuetur non involveret malignitatem, neque per se esset malum, *Molin. Disp. 414. num. 16. cum quo facit Franzk. b. 1. num. 123.* Et verum quidem hoc, inepta enim ratio, quod pactum hoc cum bonis moribus videatur pugnare, si enim per se malum in vestigariis tale pactum non posset subsistere, *Molin. dist. Disp. 414. num. 6. seqq.* falsum tamen est præsuppositum, quasi jusjurandum defuncti etiam in hæredibus sit obligatorium. Juramentum namque quid personalissimum est, sicuti igitur Jure Saxon. ne Procurator quidem in animam alterius juraturus admittitur, *Ordin. Process. Sax. Tit. 18. §. fin.* ita multò minus juramentum à defuncto in antecedenti contractu absque hæredis voluntate præstitum, animam Successoris obligare poterit. *Felic. de Societ. Cap. 32. Brunnem. ad L. 3. C. h. t. n. 3.*

TH. IIX.

Duplicem iterum hoc pactum respicit interpretationem; Cum enim ex hoc tum hæredum, tum etiam Sociorum intersit: sic quoque omnibus enitendum viribus, ut utrique parti satisfiat, nec cujusquam interesset lædatur. Sociorum quod attinet Interesse, in eo potissimum positum est, quod personæ industriam elegerint præsumantur, quia verò hoc, quando alter operas, alter verò tantum res seu pecuniam in Societatem transfert, corrumpit, non video, cur non hoc casu pactum sequens valere possit: **Daß auch N. N. hinterlassene Erben binnen beliebiger Zeit von denen in der Societät befindlichen Capitalien den gemeinen Gewinnst und Verlust tragen sollen / wie dann beyderseits Contrahenten sich ausdrücklich hiermit dazu wollen verbindlich gemacht haben.**

Haben. Nam cessat Lex, si causa finalis ad aqua cessat,
L. 6. §. 2. ff. de Jur. Patronat. Nec huic asserto obstare va-
 let, quod cum incerta persona non ineatur Societas, quia
 sic potius res, quam persona in Societatem veniunt. Et
 præterea si ab utraque parte etiam persona ratione ope-
 rarum consideranda sint, non absque effectu foret, si
 hæredes in contractu nominatim exprimantur: **Dasß/wo-
 fern N.N. unter determinirter Zeit der Compagnie ver-
 sterben solte / es dennoch dessen hinterlassenen Söhnen
 und Erben N.N. freygelassen seyn solte / daß sie bis zu
 Ende die Societät continuiren mögen /** tunc etiam cum
 ipsis hæredibus Societatem contraxisse censentur Socij.
 Quo tamen casu si hæredes adhuc minoremes, vel curato-
 ribus indigeant, svadendum esse putat Dn. Stryck, ne se-
 creta Societatis manifestentur, quod paciscendum sit, ut
 ipsis Curator ex Sociorum numero constituatur, nullum
 enim est dubium, quin tutor etiam pacto constitui possit.
§. 9. Inst. de excus. Tut. modò postea confirmatio Magi-
 stratus accedat, *laudat. Stryck. in Caut. Contr. Sect. 2. c.*
20. §. 21.

TH. IX.

Si itaque favori Sociorum satisfactum, ut firmiter
 mancant obligati cum hæredibus prædefuncti Socij con-
 tinuare Societatem, discendum quoque, quomodo ipsi
 hæredes obligari possint, ut Socijs quoque teneantur post
 mortem unius in Societate permanere. Multi in eà fir-
 miter hærent sententiâ & opinione, quod solius defuncti
 Socij voluntas, quam in ineundo contractu declaravit,
 sufficiat, præpomis si volentibus Socijs illius præceptum,
 quod ex apposito juramentò collectum volunt, concurrat.

D

Palasc.

*Valasc. Conf. 63. num. ult. Gutierrez. de juram. conf. P. 1. c. 58. num. 3. Brunnem. ad L. 3. C. pro Soc. num. 3. Quia-
 verò nemo beneficijs alterius à LL. introductis renuncia-
 re valet, nemini enim invito, hoc est, non consentien-
 te, jus suum auferendum est. §. 2. Inst. de his. qui sunt sui
 vel alieni jur. Sic nec favori heredis legibus introducto
 defunctus pacto præjudicare valet. Nec obstat, quod hæ-
 res & defunctus habeantur pro unâ personâ; nam hoc de
 favorabilibus, non verò de odiosis, quo in sensu Pater &
 Filius etiam habentur pro unâ personâ, intelligendum est.
 Multò minus contrarium est, quod hæres omne factum
 defuncti præstare teneatur: exceptio namque specialis, de
 Societatis contractu in LL. reperitur. L. 35. L. 59. pr. L. 65.
 §. 9. ff. pro Soc. Quando igitur interest Sociorum, ut
 etiam hæres in Societate permaneant, non sibi satis
 prospexisse putant, si continuatio jurejurando promissa,
 neque si simplici pacto in hæres directò promissio conti-
 neatur. Satius proinde est, ab initio sibi consulere,
 quàm post vulneratam causam remedium querere. Opti-
 mè propterea Societati prospicitur, si hæredij sub amis-
 sione hereditatis Societatis continuatio injungatur, cum
 hac tamen discretionè, ut liberis, si in communione per-
 manere detrectent, salva relinquatur Legitima, hæc enim
 nulla gravamina admittit. Si igitur conventum: **Und ob-
 schon einer von denen Contrahenten vorgesezter Zeit
 mit Tod abgehen sollte/so sollen dennoch dessen Erben
 gehalten seyn / in der Societät biß zu Ende zu verblei-
 ben / wie sie denn dieselben allerseits bey Verlust der
 Erbschafft dahin wollen verbindlich gemacht haben /
 doch daß solches ihren Kindern an der legitima möge
 unschädlich seyn**; Hæres quoque si hereditatem a-
 gnoscunt,*

gnoscunt, de Societate continuandâ validè obligantur, *Brunnem. ad L. 8. C. pro Soc.* Valent enim hodie quæcunque hæredibus poenæ loco adjecta. *L. un. C. de his, quæ pen. nomin. §. fin. Inst. de legat.* Hoc autem pactò non obstante liberum adhuc manet hæredibus, ut superveniente aliquâ causâ etiam renunciare valeant Societati, quicquid enim defuncto licebat, licebit & hæredi, *Brunnem. ad L. 59. ff. pro Soc.* Hinc si quis firmisimum desiderat Societatis firmamentum, necesse est, ut omnia pacta hac speciali Parte expressa in Societatis contractum inseri curet.

TH. X.

Ettantum est, honoratissime L. quod de VALIDO SOCIETATIS FIRMAMENTO disserere lubuit, hæc quæ hac ex amplissimâ materiâ prioribus saltim labris attigisse sufficiant, omnia enim, quæ laxius hic tractari potuissent, ijs ulterius enucleanda relinquo, quibus subtilioribus meditationibus eò liberius indulgere integrum est. Interim ut B. L. institutis meis qualibuscunque favere velit, enixè rogo, DEO quæ insuper, in cujus nomine hunc suscepi laborem, & nunc exoptatam imposui coronam, pro clementi assistentia sua immortales exsolvens gratias, ab illius Numine, quod supra omnes, humillimè precor, velit coeptis meis & imposterum gratiosè adesse, ut omnia in Ejus infinitam Gloriam, Patriæque commodum evergant!

COROL-

COROLLARIA.

I.

Jus Natura adeò immutabile est, ut nec DEUS
contra quid fieri agere permittat.

II.

Jus Naturæ permisivum non est verum Jus,
divisio propterea in permisivum & præceptivum
non est adequata.

III.

Socialitas norma Juris Naturalis inadéquata
est.

IV.

Voluntas DEI & recta ratio rectius pro Nor-
ma Juris N. habentur.

V.

Jus publicum omninò differt à Politicâ.

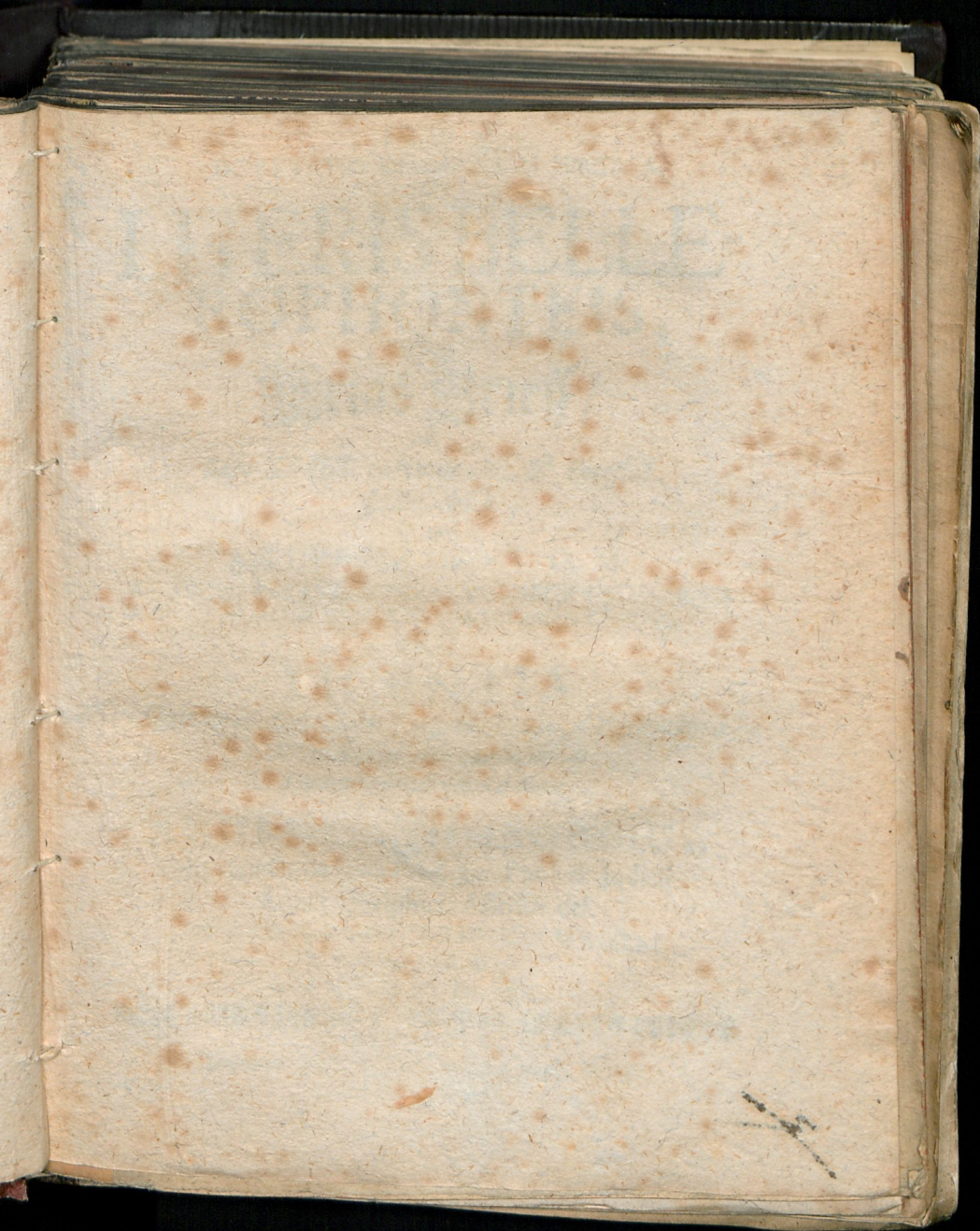
VI.

Jus Publicum non ex LL. Justinianeis, sed cu-
jusque Reip. fundamentalibus addiscendum.

VII.

Rex R. etiam gaudet Majestate Reali.

7 B C

ULB Halle
001 608 150

3

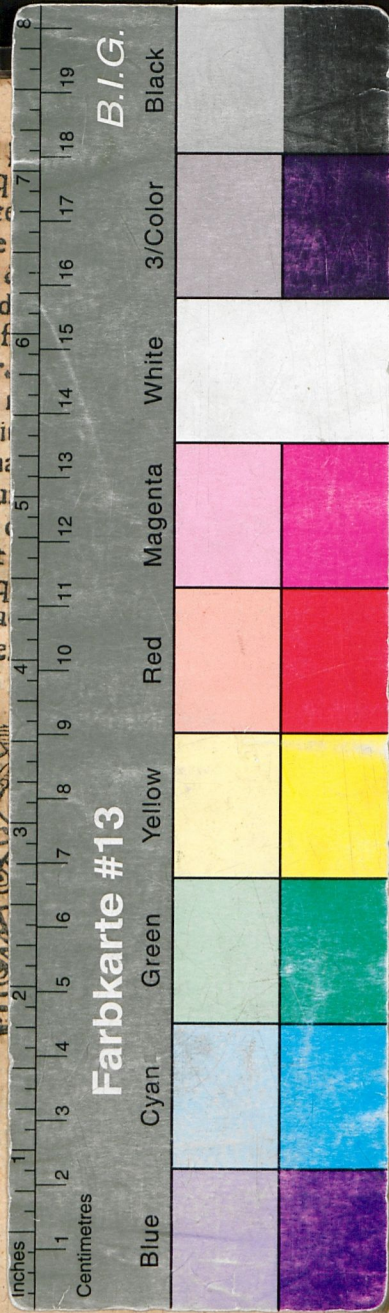
sb.

VD 18

VS 17

1701, 1
5
DISPUTATIO INAUGURALIS JURIDICA,
DE

VALIDO SOCIETATIS FIRMAMENTO,

P. 88

Quam
DEO FAVENTE
ET

INCLYTA ICTORUM FACULTATE
IN ANTIQVISSIMA ERFURTENSIVM
ACADEMIA CONSENTIENTE
IN AUDITORIO ICTORUM MAJORI
d. 10. Maji Ab. M. DCCI,

PRO LICENTIA

*Supremos in UTROVVE JURE HONORES, INSIGNIA
ac PRIVILEGIA DOCTORALIA legi-*

time acquirendi,
Publica Eruditorum Disquisitioni
absque PRÆSIDE
submittit

JOHANN ANDREAS Bley Müller.
ERFORDIÆ

Excudebat JOH. HENR. Grotzsch / Acad. Typogr.